
Groothof speelt 'Idomeneo Opera voor groot en klein

NOORDWIJK - Een bijzonder onderdeel van 'Opera aan Zee' was de uitvoering van de opera 'Idomeneo' waarvoor Mozart in 1780 de muziek geschreven heeft. Dat opera niet uitsluitend bedoeld is voor serieuze volwassenen, laat Frank Groothof al jaren zien met zijn uitvoeringen van klassieke werken. Maar dat opera humoristisch, ontroerend en tegelijkertijd spannend kan zijn, kan alleen hij op zijn heel eigen manier aan zijn publiek duidelijk maken. 'Idomeneo' was zijn eerste bewerking, waarmee hij succes oogstte bij groot en klein. Op 16 mei speelde hij in de open lucht op de binnenplaats van De Baak, waar zijn voorstelling zowel binnen als buiten meebeleefd kon worden.

Veel volwassenen, maar ook kinderen van alle leeftijden genoten met volle teugen van het spannende, deels gezongen verhaal. Frank Groothof speelde in zijn eentje alle rollen met minimale middelen en grote overtuigingskracht. "Hee, maar dat is Frank van Sesamstraat", zei iemand uit het publiek. Het verhaal ging over koning Idomeneo die woonde op het eiland Kreta en die de stad Troje na jaren oorlog voeren veroverde en plunderde. De god van de zee Poseidon was boos over de verwoesting van Troje en liet Idomeneo's schip vergaan. Om zijn eigen leven te redden deed Idomeneo de belofte aan Poseidon om de eerste mens die hij zou tegenkomen te offeren. Daardoor werd de zee kalm, de koning spoelde aan en werd gevonden door zijn eigen zoon Idamantes. Nu moest hij dus zijn zoon offeren. Een zwaar gegeven dat door Frank met veel humor en gevoel ook voor jonge kinderen prachtig uitgewerkt werd. Met een plastic helm met stoffer op zijn hoofd was hij de koning; al vertellend knipte hij uit goudpapier een kroon en met een laken om was hij ineens Poseidon. De zoon, Idamantes had slechte ogen gekregen van het turen en droeg een rare bril met dikke glazen. Slavin Ilja verscheen als Frank een hoofddoekje met vlechten eraan om deed

en prinses Elektra die zo jaloers was 'als een hete strijkbout' zagen we en hoorden we zingen als Frank een rode hartvormige bril en een pruik op deed en een boa om zijn nek.

Prachtig was het monster: een strakke badmuts en een zwembril en een raar stemmetje, rook, spannende onderwatergeluiden en bellen uit een bellenblaasmachine maakten het levensecht.

Een groot apparaat met allerlei bewegende delen en flitslampen maakte het decor compleet. Volkomen geloofwaardig stond Ilja tegen de zwabber (dat was de prins) te zingen dat ze zoveel van hem hield. Een stok met poppen eraan was 'het volk'. De koning kon zijn eigen zoon niet doden en vroeg of er in het publiek niet een 'dapper kindje' zat die Idamantes de kop kon afslaan. Ja hoor, er meldde zich meteen een vrijwilligertje, dat uiteindelijk niet hoefde te slaan. Als Ilja, met hoofddoekje werd ze tot 'ridster' geslagen en trouwde met Idamantes. Welverdiend applaus was er voor Frank Groothof, die zo mooi zong en vertelde en jong en oud op het puntje van de stoel had laten zitten. ●